

finde deres løsning, og at traktatændringer kun kan foretages i henhold til artikel 236. Som eksempel på en sådan rådsbeslutning truffet i medfør af artikel 235 kan nævnes rådets beslutning af 4. april 1962 om opkrævning af en kompensationsafgift på visse varer, der er fremstillet ved forarbejdning af landbrugsvarer. En oversættelse til dansk af den nævnte beslutning vedlægges. For så vidt angår artikel 240, fremkom ingen kommentarer til det synspunkt, at et medlemsland ud fra de almindelige folkeretlige grundsætninger under ganske særlige omstændigheder vil kunne erklære sig ubundet af en traktats bestemmelser; der anførtes imidlertid den betragtning, at det ligger i beskaffenheden og rækkevidden af de forpligtelser, som medlemslandene har påtaget sig, at man i realiteten ikke kan fri-

frigøre sig for dem, jfr. svaret på udvalgets spørgsmål 4 in fine.

Til hr. Aksel Larsens bemærkninger vedrørende forholdet mellem fællesmarkeds-traktatens artikel 235 og grundlovens § 20 henholder regeringen sig i øvrigt til sit svar på udvalgets spørgsmål nr. 39. Regeringen finder herefter ikke, at der er anledning til at indhente yderligere responsa i sagen.

Vedrørende det i hr. Aksel Larsens bemærkninger under afsnit E anførte oplysning, at udenrigsministeriet i nær fremtid vil tilstille udvalgets medlemmer en redegørelse for resultatet af en nærmere undersøgelse af spørgsmålet om Danmarks muligheder for eksport til lande uden for Fællesskabet under forskellige forudsætninger om medlemskredsens fremtidige størrelse.

Den 20. november 1962.